

Індустріальні тури можуть стати важливою інноваційною складовою розвитку туристичних підприємств, тим самим залишаючи їх цікавими для споживачів. Тому такі нетрадиційні види туристичної діяльності мають детально вивчатись на теоретичному рівні та впроваджуватись в практичну діяльність підприємств. Важливо зазначити, що особливу увагу слід приділити вивченню маркетингової складової даних видів діяльності, яка повинна адаптувати нетрадиційний туризм для широкого кола споживачів.

Як висновок слід відзначити, що інноваційним вектором розвитку підприємств туризму може стати вдале використання індустріального потенціалу регіону. Особливу увагу необхідно звернути на маркетинг та просування цього специфічного товару на ринку туристичних послуг. Індустріальний туризм має суттєвий потенціал розвитку в багатьох країнах світу та завдяки своїй доступності та гнучкості може стати важелем інноваційного розвитку для туристичних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Сливенко В. А. Класичні та сучасні бізнес стратегії туристичних підприємств [Електронний ресурс] / В. А. Сливенко, А. О. Єрмакова// Ефективна економіка. – 2018. – № 11. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua>
2. Свірідова Н. Д. Індустріальний туризм: теоретичні / Н. Д. Свірідова// Географія та туризм. – Серія: Географія рекреації та туризму: теоретичні та практичні питання. – 2010. – С. 8.
3. Сардак С.Е. Розвиток індустріального туризму в Європі / С. Е. Сардак, Є. І. Власов // Економіка і суспільство. – 2018. – Вип. 19. – С. 81.

К. е. н. Воробйова Н. П., к. е. н. Коваленко О. М., Вінічук І. М.

Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв (Україна)

КУЛЬТУРНИЙ КАПІТАЛ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Усвідомлення того, що економіка вимірюється культурою, а культура вимірюється економікою прийшло до країн Західної Європи в кінці минулого століття, коли почався розвиток підприємницької діяльності в культурі. Розуміння того, що основною метою економічного розвитку є створення культурних цінностей і що культура виступає головним рушієм і показником економічних змін з'явилося в середині та наприкінці 90-х років минулого століття. «Безперечно, економічна діяльність сама по собі не є метою, але має цінність тільки тоді, коли сприяє людському щастю». Ці слова належать не

діячу культури чи психологу, а професору економіки Цюрихського університету, відомому досліднику Бруно Фрею. Саме тому останнім часом широко досліджуються культурний сектор та різні види економічної діяльності, що його живлять і розвивають. Але такі дослідження неможливі без розуміння сутності культурного капіталу, який очевидно при певних умовах конвертується в економічний капітал. За теорією П. Бурдьє – культурний капітал може виступати в трьох станах: інкорпорованому стані [embodied state], тобто в формі тривалих диспозицій розуму та тіла; об'єктивованому стані [objectified state] – в формі культурних товарів (картин, книг, словників, інструментів, машин і т. д.), що виявляють собою відбиток або втілення теорій або їх критики, деякого кола проблем і т.д.; нарешті, інституціоналізованому стані [institutionalized state], тобто в формі об'єктивації (її слід розглядати окремо, оскільки вона наділяє культурний капітал абсолютно оригінальними властивостями, які, як передбачається, той зберігає). Більшу частину властивостей культурного капіталу можна вивести з того факту, що в своєму основному стані він пов'язаний з тілом [the body] і передбачає певну інкорпорування [embodiment]. Накопичення культурного капіталу в інкорпорованому стані, тобто в формі того, що називається культурою, культивуванням [Bildung], передбачає процес втілення в тілесні форми [embodiment], інкорпорування. Оскільки цей процес тягне за собою зусилля по освоєнню і асиміляції, він вимагає витрат часу – безпосередньо самого інвестора [4].

Інкорпорований капітал, зовнішнє багатство, перетворене в невід'ємну частину особистості, в хабітус, не може миттєво передаватися актом дарування або успадкування, купівлі або обміну (на відміну від грошей, прав власності або навіть аристократичних титулів). Отже, використання або експлуатація культурного капіталу ставить певні проблеми перед власниками економічного або політичного капіталів – будь то приватні власники або, якщо брати іншу крайність, підприємці, які наймають виконавців з певної культурної кваліфікацією (не кажучи вже про керівників нової держави) [3].

Оцінюючи ступінь дослідження теоретичних інтерпретацій концепту «культурний капітал», слід вказати на її недостатню наукову розробленість, особливо в аспектах ідентифікації та аргументації його смислових ознак в системі соціальних комунікацій. В інформаційному суспільстві процес формування професійної культури тісно пов'язаний з процесом формування інформаційної культури, що передбачає використання різноманітних засобів, до яких належать знакові системи, найсучасніша комп'ютерна техніка, методи та прийоми мислення, організаційні форми діяльності (навчаючі технології) [2]. Слід підкреслити, що

в концептуальних межах соціальних парадигм безпосереднє використання концепту «культурний капітал» є обмеженим, оскільки змістовну інтерпретацію набувають еквівалентні даному концепту термінологічні аналоги («запас знань», «досвід», «освітньо-культурний рівень», «освіченість», «компетентність», «обізнаність», «людський капітал», «інтелектуальний капітал» та інші) [4].

В IP-телефонії, що передбачає оцифрування голосу абонента і надсилання отриманих даних окремими пакетами мережею Інтернет, враховуються положення стандарту ISO 9000 щодо якості встановлення з'єднання та власне якості самого з'єднання. Нова роль простору і часу зробила необхідним використання Інтернету як інструменту підприємництва для перебудови зв'язків між трьома ключовими постатями бізнесу – постачальником, самою компанією і споживачем. Виник і розвивається єдиний електронний ланцюжок поставок, у якому споживач може управляти складом свого постачальника, формуючи замовлення на виробництво і навіть конфігурацію продукту [1].

Стандарти супроводжують всі області створення елементів обчислювальної техніки, від комунікацій, де головним прикладом служить еталонна модель взаємодії відкритих систем (Open Systems Interconnection Reference Model – OSI), від запитів до систем управління базами даних.. Сьогодні Україна входить у всесвітній інформаційний простір, не маючи достатньо-виробленої мови комп'ютерної сфери, а вирішення основних проблем комунікації без комп'ютеризації та оволодіння сучасними інформаційними технологіями, а значить і без їх мовної реалізації, – неможливе. Культурний капітал дає можливість незнайомим між собою людям, які належать до однієї соціальної групи, розпізнавати один одного та вступати в комунікацію. Велику роль тут відіграє розвиток мережі Internet, збільшення кількості абонентів місцевих телекомунікаційних операторів, користувачів новими послугами та продуктами.

Список використаних джерел:

1. Берко А. Ю. Моделі інтеграції даних у відкритих інформаційних системах // Актуальні проблеми економіки. – 2010. – №10. – 148 с.
2. Вісник: Проблеми української термінології. – Львів: Національний університет «Львівська політехніка». – 2012. – № 733. – 154 с.
3. Социологическое пространство Пьера Бурдьё. – <http://bourdieu.name/bourdieu-forms-of-capital>
4. Bourdieu, Pierre. Lesritesd'institution, Actesdelarechercheensciences sociales, Vol. 43 (1982). P. 58–63.